

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Ex ore Infantium & lactentium perfecisti laudem. Sic sibi Christus
placet in pueris, ut si pueros imitentur Viri, magis sibi Christus in viris
placeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

doctrinam Deo subdunt, tunc docti præstant aliis, non quod sint doctiores, sed quod doctrina rectè utantur, dum se rectè Deo subdunt.

ff 36.

O quam aptè propterea dictum à Psalte Regio, *Subditus esto Domino, & ora eum*, quali diceret, nil putes alioquin te agere, quidquid ores, nisi te prius Deo subdas, aut nisi ores, & mediteris, ut discas quomodo te oporteat subiectum esse Deo. Tam multa sunt enim, quæ si tantisper considerentur, nobis persuadeant hanc per-

fectam subiectionem, ut vel arguaris si non ea consideres: vel si consideres, te ipsum arguas & dicas, *Nonne Deo subiecta erit anima mea? Voluntatem Deo subiecta esto anima mea. Quantumcumque accedam, inquit ibi summus Doctor sanctus Augustinus, quantumcumque ascendam, quantumcumque transierim, sub Deo ero: non contra Deum. Securus ergo transcendendo cætera, quando ille me sub se tenet, qui est super omnia.*

Pf. 61.

FERIA SEXTA.

DE PVERIS SIMVL CVM VIRIS, ET SEORSVM CLAMANTIBUS

Ozanna filio David.

*Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. Psal. 8.
Matth. 21.*

VERITAS PRACTICA.

Sic sibi Christus placet in pueris, ut si pueros imitentur viri, magis sibi Christus in viris placeat.

RATIO EST. Quia magis sibi Christus placet in vera virtute quam in non vera

Sed si pueros imitentur viri, vera est virorum virtus, cum puerorum virtus non sit vera.

Ergo sibi magis Christus placet in viris quam in pueris, unde est viris motivum efficax, ut, in quo pueros Christo placere vident, eos imitentur.

I. PUNCTUM.

QUAS Christo Domino pueri dederunt laudes, singulariter merentur admirationem & discursum, ob hæc tria præcipuè. Primo quia laus ab infantibus & pueris Christo data Divinitatis ejus testimonium perhibebat nobilissimum, quam quæ à cæteris dari poterat; nam quod virum laudabilem ratione præditum collaudarent nonnulli naturale & humanum videretur: sed quod pueri & infantes, qui nec naturaliter loqui, nec viros laude dignos agnoscere poterant, ita tamen

Christum laudent, ut vox illorum præ cæteris audiat, non nisi miraculo, divinæque potentie referri potest. Unde ubi ex Psalmo legitur, *ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem*, alia versio habet, *Ex ore infantium & lactentium fundasti fortitudinem*, vel, *confiruvisti robur*, Quali diceretur, ut interpretatur sanctus Chrysostomus; *Potentiam tuam ex hoc maxime ostendisti quod infantium linguas commoveris ad laudes tuas celebrandas.*

Secundo, magis mira est hæc à pueris Christo data laudatio, quia magis fuit constans & producta longius, non enim solum cum viris laudes suas adjungebant, quando Christus per urbem incedebat triumphanti similis, sed in ipso templo magnificos celebrabant choros; & postmodum cum Dominus in urbem rediit, soli dicuntur pueri divinas illas voces, *ozanna filio David*, decantasse, quod Phariseis tam acerbum erat audire, ut de hoc maxime cum Christo exostularent.

Tertio denique cum inter Judæos illos, qui Christo laudes decantabant, pauci admodum, & vix ulli essent, qui puritatem mentis colerent, vitia verò sectarentur omnes; parum erat Christo talis accepta laus, quæ à puro non fundebatur pectore. Nec tamen laudes tali die sibi datas abnebat; quamobrem pueros excitavit,

R r 3

tavit,

tavit, ut quandoquidem laudandus erat, sic à puris laudaretur linguis & mentibus. Nesciebant certe infantes quid loquerentur, unde ex hac parte ius ab illis profecta minus honorifica ceteri posset: sed quia tamen à puro profecta laus erat organo, malebat ab imperitis, si puri essent, se laudari; quàm à peritis & quibusvis aliis, qui non ita puri essent.

O præclarum viris documentum, & motivum protectio efficax ad colendam illam puerorum puritatem, quâ Christo placeant sive dum illum dictis colunt, sive dum factis celebrant & honorant. Nam si tantopere Christo placuit puerorum puritas, quantò magis viro-

Aperta est enim, & valde consideranda ratio, cur ratione præditi magis Deo placeant, si puerorum puritatem habeant, quàm ipsi puri pueri nondum humanæ compotes rationis. Quid enim manifestius, quàm quod Christo magis placeat vera virtus, quàm non vera? Nonne ille est, de quo specialim dicitur, quod

Is. II.

non secundum visionem oculorum iudicabit, neque secundum auditum aurium arguet; Id est, non errabit in discernendis rebus, sed quod verum est à non vero discernet, & approbabit? Nonne ille est qui tam vehementer illud urgebat:

Ioann. 7.

Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate. Nam quid est iudicare secundum faciem, nisi apparentia pro veris sumere? Quid iustum iudicium iudicare, nisi quæ sola vera sunt, æstimare? Nonne ille est de quo

2. Cor. I.

ait Apostolus, quod in eo non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit, quod est videlicet in veritate, & recepta; non autem quod tale non est? Nonne ille est de quo illud apud Patres celebre refertur dictum: *Estote boni trapezite sive numularii*: hoc est periti rerum æstimatores & iudices ut sicut adulterinum à vero numum, sic veram à non vera virtutem dijudicetis & probetis? Credine verò potest quod in illo non perfectum & absolutum fuerit, quod in nobis optabat?

II. PUNCTUM.

SED si puerorum puritatem imitentur viri sive adulti, vera virtus erit in viris, quoniam non est vera in pueris.

Nam cum ad veram virtutem, quæ definitur habitus electivus, in mediocritate consistens, requiratur discretio, & illa iudicii maturitas, quæ bonum à malo, & verum à falso capax est seligere, & quæ in solis adultis reperitur, quis non videat in istis etiam solis veram esse posse virtutem?

Nonne hoc est quod expressè tradunt omnes sancti Patres ad illa Christi Domini verba, *Nisi conversi fueritis & efficiamini sicut parvuli*. Neque ut iustitias per virtutem, quales sunt pueri per naturam. Non quod æqualis omnino puritas requiratur ad virtutem, sed qualis illa cumque sit, tam vera virtus erit, quàm propius ad naturalem puerorum puritatem accedet, si ex rationali affectu comparetur & exerceatur.

Non præcipitur Apostolis, inquit sanctus Hieronymus, ut ætatem habeant parvulorum, sed ut innocentiam; & quod illi per annos possident, hi possideant per industriam; ut malitia, non sapientia parvuli sint. Et ad verba: *Sinite parvulos venire ad me, talium est enim regnum caelorum*: sic idem sanctus Doctor, signanter dixit, talium, non istorum, ut ostenderet non ætatem regnare, sed mores, & his qui similem haberent innocentiam & simplicitatem, præmium repromitti: Apostolo quoque in eandem sententiam congruente: *Fratres, nolite pueri effici sensibus, sed malitia parvuli estote, sensibus autem perfecti estote*.

Sic & sanctus Ambrosius exponens eadem Christi verba: *Sinite pueros venire ad me*.

Atqui ætas hæc, inquit, infirma est viribus, invalida ingenio, immatura consilio.

Non ergo ætas præfertur ætati, alioquin obesset adolescere. Quid votis opus est ut ævi maturitas consequatur, si mihi meritum regni demptura cælestis est? Ergo Deus vitæ processum ad vitam dedit, non ad incrementa virtutis? Cur autem pueros aptos regno dicit esse caelorum? fortasse quia malitiam nesciant, fraudare non norint, referre non audeant, scrutari ignorant opes, honorum ambitionem non appetant. Non igitur pueritia, sed æmula puerilis simplicitatis bonitas designatur. Non enim virtutis est, non posse peccare, sed nolle; atque ita tenere perseverantiam, voluntatis, ut voluntas infantiam, usus imitetur naturam. Quod & alibi repetens: In hoc, inquit, melior est Christi infantia quàm naturæ. Illa enim peccare

care nescit, ista contemnit: illa per infirmitatem innoxia est, ista est innocens per virtutem. Atque ideo laudi magis ascribendum est; non tam male facere non posse quam nolle. Quasi diceret, Esto sit aliquid naturale illud quod habent pueri ut puri sint, non est tamen illud quod habent vni dum puri esse volunt: tantumque differt unum ab altero quantum vera virtus à non vera. Virtus quidem esse videtur in pueris sed non est vera virtus, non est voluntatis, non est electionis, non est rationis, non est singula cogitantis actio, sed virtutis quoddam simulacrum, quoddam prolesio, quoddam forma & figura, qualem & ipse animantes belluæ præ se ferunt & nobis ad imitandum proponuntur: *Vade ad formicam, & piger & considera vias ejus, & discite sapientiam.* Discite veram à non vera: sicut à picta & non vera domo vera domus ædificari discitur.

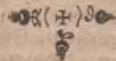
III. PUNCTUM.

SIC verò patet quàm verè dictum sit, quod si Christus sibi placeat in pueris quod puri sint, longè magis sibi placeat in viris aut adultis, qui puerorum puritatem imitentur; quia scilicet hæc virtutum puritas, vera est virtus, non autem puerorum, qui sensum non habeant ad discretionem boni ac mali, veram autem virtutem à Christo magis diligere quam non veram, tam facile est intelligere quam si diceretur virtutem supra id omne, quod non est virtus, à Christo diligere, cum revera non sit virtus quæ non est vera virtus? Quis porro nescit & Christum magis diligere, quod est magis diligendum; & id esse magis diligendum quod est melius bonum; atque id denique melius esse bonum quod est virtus, quàm quod virtus non est? Quid est enim præter virtutem, in omni rerum natura, nisi rerum natura, quæ quaecumque bonum sit, & à Deo dilectum, quia quæ fecit Deus diligit, non est tamen non est ejus generis & ordinis bo-

num, cujus est virtus, si maxime Christiana virtus sit, de qua hic tota loquimur.

Non cunctis naturæ bonis daretur in præmium vel minimus gloriæ gradus: at minimo virtutis gradui tota deberetur, & tota reddetur cælestis gloria. Non pro tota rerum natura reparanda Christus venisset, nec propterea quidquam fecit; at pro uno Christianæ virtutis actu à nobis exercendo totum Christus profudit sanguinem. Non si Mater ipsius Christi, si quod est naturæ tantum in illa consideres, non ipsa Christi maternitas comparetur cum uno veræ virtutis actu. *Quæ mihi mater, aut qui fratres, ajebat ipse Dominus, quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.* Quasi diceret, hoc est quod pluris facio. *Qua de re alibi fuisus.*

Hinc autem ad præxim tria referes. Primum, cæteris omnibus virtutem anteponas. Secundum, præ cæteris virtutibus Patritatem infantilem colas, qua Christo maxime placeas. Tertium, quia in viris etiam virtus non vera, sed apparens, aut inchoata tantum, aut manca & modica reperitur, ut illi exprobratur cui dicitur, *Scio quia modicam habes virtutem, sicut vera virtus tua, virtus robusta, virtus constans & integra, quæ omni vitio tam severe opponatur, quàm omni Fides errori: Deponentes omnem malitiam, & omnem dolum & simulationes & invidias, & omnes detractiones sicut modò genuisti infantes lac concupiscite, ut in eo crescatis ad salutem.* Vide in 2. parte, Dominica in Albis quæ est octava Paschæ. Et in hac 4. parte: FERIA 2. Hebdomada 16.

SABBA.